

Einde 2022

Zomaar 'n monument

**Mierlo-Hout
Toen en Nu**

Rabo ClubSupport

Dankwoord

Hallo vrienden,

2022 heeft haar langste tijd gehad.

Wat 'n jaar.

Landelijke protesten met betrekking tot het stikstofbeleid.

Geblokkeerde snelwegen, langzaam rijdende boeren, her en der vuurtjes.

Omgekeerde Nederlandse vlaggen als protest en sympathie voor de boeren.

De inval van Rusland in de Oekraïne. Daaruit voorkomend, hevige bombardementen met veel onschuldige slachtoffers.

Energiecrisis naar aanleiding van deze oorlog.

Mensen in de financiële problemen door te hoge kosten van gas en electra.

Dreiging van inzet kernwapens.

Wat zal ons 2023 brengen?

Weet u het?

Generaal Majoor BD Rudi Hemmes

F I H.Raaijmakers

Op 13 november 2022 bereikte ons het verdrietige bericht dat Generaal Majoor Rudi Hemmes op 99-jarige leeftijd in zijn woonplaats Den Haag is overleden. Hemmes was een van de laatst nog levende Engelandvaarders.

Rudi was hét boegbeeld voor het Regiment. Hij heeft zich ingezet voor veteranen, jong en oud, hij was vaste Koord-uitreiker en was verweven in alle verenigingen van het Regiment. Het overlijden van Rudi is dan ook een groot verlies, dat in alle generaties gevoeld zal worden. We herinneren “onze” Rudi als iemand met hart voor het Regiment.

Geschiedenis

Rudi is pas zestien als de Tweede Wereldoorlog begint. Samen met een buurjongen uit Den Haag besluit hij in mei 1943 naar Engeland te vertrekken, waar ze na vele omzwervingen in februari '44 aankomen.

Daar sluit hij zich aan bij de Prinses Irene Brigade. Op 8 augustus 1944 landt hij samen met 1100 Irenemannen op de stranden van Arromanches in Normandië. Hemmes vecht tot eind 1944 met de brigade in Zeeland. Hij is dan tolk voor de Engels commando's en wordt teruggestuurd naar Engeland voor de officiersopleiding.

Na de oorlog is Hemmes commandant bij de Luchtmacht in Schaarsbergen en wordt uiteindelijk Generaal-Majoor. Hij was een van de laatst nog levende Engelandvaarders die de bevrijding van West-Europa heeft meegemaakt. Hij hechtte waarde aan dat we blijven herdenken en dat de verhalen worden doorgegeven. In dat licht was hij onder andere voorzitter van de Stichting Genootschap Engelandvaarders, de Stichting Samenwerkend verzet en de Vereniging Oud Strijders Prinses Irene Brigade.

Zo maar 'n monument

Sluis, de oude middeleeuwse havenstad van het eens zo machtige Zwin, gekenmerkt door zijn aarden wallen, leek een oud militair bolwerk. Centraal stond het belfort, dat vormde een uitstekende observatiepost voor de Duitsers. Van een grote Duitse bezetting kon men echter niet spreken; niet meer dan een dertigtal militairen verbleven er in enkele bunkers van de oude wallen. Vanuit de lucht gezien had Sluis het karakter van een zwaar verdedigde stad.

Door gebrek aan juiste informatie kreeg het geallieerd opperbevel het idee dat Sluis een grote Duitse troepenmacht herbergde en besloot het stadje te bombarderen. De plaatselijke bevolking was zich van geen kwaad bewust tot op 6 oktober hevige artilleriebeschietingen begonnen. Enkele dagen later, op maandag 9 oktober toen de eerste slachtoffers werden begraven, kwam een eskader van 40 viermotorige bommenwerpers overgevlogen; één dropte acht bommen bestemd voor het belfort. Om 12u15 stortte de toren in. De voorlopige balans van dit nutteloze vertoon was 27 mensenlevens, waaronder een viertal vluchtelingen.

Woensdag 11 oktober was fataal voor Sluis. In de vroege morgen doken met een dendierend geraas “Tyfoons” neer en mitrilleerden in de straten op alles wat bewoog. De vliegtuigen konden ongedwongen hun vernietigend vuur spuwen want Duits afweergeschut was er niet! Toen vele burgers in angst hun schuilplaats of kelders verlieten kwam een tweede golf jagers aanvliegen met nog meer slachtoffers tot gevolg. De overgebleven burgers probeerden vrienden en familie van onder het puin te halen. Ondertussen was de lokale brandweer volop de brandhaarden aan het blussen met hun bescheiden middelen. Heel wat vrijwilligers tot zelfs de burgemeester toe, hielpen bij de bluswerken. Later kwamen nog enkele jagers de brandweerlui bestoken.

Het merendeel van de bevolking ontvluchtte Sluis. Velen zochten een schuilplaats in de bunkers van de stadswallen maar nu kwam een nieuw bombardement met de wallen als doel. Opnieuw werden Sluizenars gedood of zwaar gekwetst.

De luchtaanvallen hadden een hoge tol geëist aan mensenlevens. Men vroeg zich af wat de juiste reden of bedoeling was van dit bombardement! Op het geallieerde hoofdkwartier werd weinig gewag gemaakt van deze actie. Het was een “blunder” van formaat, maar in oorlogstijd gebeurt dit wel meer.

Sluis | 1 november 1944 Sluis was na een vernietigende bombardement op 11 oktober een ontredderde stad. De inwoners waren gevlucht naar België of hadden zich verschanst in schuilkelders onder de gebouwen of in de wallen. En nog was het niet gedaan. Op 30 oktober ondervonden het Canadese troepen felle tegenstand vanaf de Sluise wallen. Nadat diezelfde troepen het uitwateringskanaal aan het Sluise Veer waren overgestoken, kon de opmars naar Sluis beginnen en dat ging niet zonder slag of stoot. Er werd flink geschoten met mortieren en machinegeweren. Aan de rand van de stad werd de doorgang versperd door bomen die de toegangswegen blokkeerden en die eerst geruimd moesten worden. De weersomstandigheden waren op dat moment slecht, het sneeuwde. De stad werd gezuiverd, maar men ondervond wel weerstand nabij de Zuidpoort. Na inzet van tanks werd ook hier de tegenstand gebroken en gaven de achtergebleven Duitse soldaten zich over. De inwoners konden weer uit hun schuilkelders komen. Sluis werd bevrijd op 1 november 1944, maar was geheel verwoest: één grote puinhoop.

F | H.Raaijmakers

Voor meer informatie omtrent Sluis zie website: <https://www.zwinstreek.eu>

Mierlo-Hout Toen & Nu

Bevrijdingsherdenking, 1945. Mierloseweg

F I STIWOT

F I H.Raaijmakers

Ook wij hebben weer deelgenomen aan de Rabobank ClubSupport

Opbrengst van dit jaar is:

€ 189,37

Via deze weg willen wij al die personen die op ons gestemd hebben, hartelijk danken voor hun uitgebrachte stem.

Dankwoord

De bevrijding- en herdenkingsfestiviteiten 1944-2022 in Mierlo-Hout, werden ook dit jaar mede mogelijk gemaakt door onze vrijwilligers, partners, sponsors, de parochie Damiaan en niet te vergeten allen die zich hebben aangesloten bij de club van: 'Vrienden van het Monument'.

Het stichtingsbestuur van HMMH is u erg dankbaar en wil graag aan iedereen haar respect en waardering uiten voor al uw kleine en grote inspanningen.

F | M.Coolen

Tevens gaat onze dank uit naar alle familieleden die in 2022, na een uitvaart van een overleden dierbare, op vrijblijvende wijze bloemen geschonken of geplaatst hebben bij ons herdenkingsmonument.

Namens bestuursleden, Harrie, Henk, Patrick en Ad wensen wij iedereen bijzonder fijne feestdagen en... moge het nieuwe jaar, op alle gebied een jaar worden waarvan je zegt; het mocht nog jaren zo duren!

Mario Coolen VZ

Voor meer info omtrent onze Stichting verwijzen wij u naar onze website:
<https://monumentmierlohout.nl>